

BRIEF VAN DE MINISTER VAN JUSTITIE

Aan de Voorzitter van de Eerste Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 12 december 2002

Onder verwijzing naar uw brief van 10 december jl. deel ik u mede dat ik gaarne gehoor geef aan uw uitnodiging om op 17 december as. met uw commissie de ontwerp-Overeenkomst tussen Europol en de Verenigde Staten met betrekking tot de uitwisseling van persoonsgegevens te bespreken.

In aansluiting op mijn brief van 4 december jl., kenmerk 5200510/02/6, aan de Voorzitter van de Eerste Kamer bericht ik u hierbij over de actuele stand van zaken met betrekking tot de evengenoemde Overeenkomst. In weerwil van eerdere berichtgeving vanuit de vergadering van de Raad van Algemene Zaken en Externe Betrekkingen (RAZEB), als zou dit onderwerp met de andere A-punten in deze Raad zijn geaccordeerd, is mij vanochtend bericht dat dit niet het geval was, maar dat de ontwerp-Overeenkomst – wederom als A-punt – was doorgeschoven naar de Raad van Economische Zaken en Financiën (ECOFIN-Raad) van 11 december. Dit misverstand kon ontstaan doordat, zo is mij meegedeeld, de voorzitter van de RAZEB concludeerde dat de lijst met A-punten was goedgekeurd en alleen terloops – zonder verdere aanduiding – opmerkte dat één punt was doorgeschoven naar de ECOFIN-Raad. Vervolgens is dat punt zonder nadere toelichting van de agenda van deze Raad afgevoerd, waaraan, en dit is begrijpelijk gezien zijn samenstelling, geen nadere aandacht is geschonken. De reden van deze gang van zaken is dat Frankrijk uiteindelijk heeft besloten zijn parlementaire voorbehoud te handhaven. Uit bij het Deense voorzitterschap ingewonnen informatie blijkt dat, indien Frankrijk tijdig zijn voorbehoud opheft, de ontwerp-Overeenkomst als A-punt wordt geagendeerd voor de komende vergadering van de JBZ-Raad.

Inmiddels kon ik geen gevolg meer geven aan uw oproep nog geen medewerking te geven aan de toestemming aan de directeur van Europol om de Overeenkomst te tekenen. Ik had namelijk maandagochtend 9 december aan onze Permanente Vertegenwoordiger te Brussel medegedeeld dat Nederland zich niet dient te verzetten tegen deze toestemming, omdat de ontvangen signalen erop duiden dat Nederland

in dat verzet alleen zou staan (achteraf niet juist gebleken) en ik, zoals gesteld in mijn brief van 4 december, van mening was dat Nederland een beslissing hierover niet moest blokkeren.

Noch inhoudelijke, noch procedurele bezwaren stonden aan mijn besluit ter zake in de weg. In de brief van 26 november jl., vroeg de voorzitter van de Eerste Kamer om beantwoording van enkele vragen maar de instemming werd niet onthouden aan dit punt, hetgeen uitdrukkelijk wel gebeurde met twee andere agendapunten (namelijk de punten 2MM en 6 van de geannoteerde agenda), waarover eveneens vragen werden gesteld. Een voorbehoud is naar mijn mening evenmin aangetekend tijdens het algemeen overleg van 26 november jl. in de Tweede Kamer. Hoewel de discussie aan het einde van dit algemeen overleg in dit opzicht niet geheel duidelijk was, meen ik te mogen concluderen dat er weliswaar door het Kamerlid Van Oven, onder verwijzing naar evengenoemde brief van de voorzitter van de Eerste Kamer, om informatie ter zake is gevraagd, maar dat door de Tweede Kamer geen voorbehoud is aangetekend. In formeel opzicht zou een parlementair voorbehoud ook geen doel hebben kunnen treffen omdat, zoals ook gesteld in mijn brief van 4 december jl., het hier niet gaat om een ontwerp van een het Koninkrijk bindend besluit, als bedoeld in artikel 3, eerste lid, van de Rijkswet tot goedkeuring van het Verdrag van Amsterdam (Stb. 1998, 737). Dit neemt niet weg dat ik de gang van zaken, met name de in mijn ogen te late aankondiging dat het de bedoeling was de Overeenkomst op 11 december te ondertekenen en de deze week gevolgde procedure, onbevredigend vind. Ik zal mijn Deense collega hierover aanspreken.

De Minister van Justitie,
J. P. H. Donner